

RUBRIEK Susan Marcussen zoekt het in cijfers en wil professionals verder bijspijkeren op financieel gebied

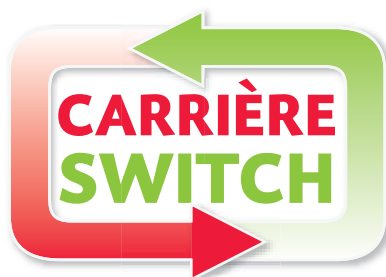
‘Zaken simpel uitleggen is moeilijk’

Wie: Susan Marcussen (39)

Waar: Velden

Was: registercontroller

Wordt: financieel adviseur/trainer

door **Marcel de Veen**

„Een tijd geleden heeft Canon Océ in Venlo, het bedrijf waar ik nu elf jaar voor werk, aangekondigd dat er een grote reorganisatie wordt doorgevoerd. Die operatie gaat gepaard met de nodige ontslagen. Je kunt dan twee dingen doen: lijdzaam afwachten en hopen dat je baan behouden blijft of actie ondernemen. Ik heb het laatste gedaan. Ik ben een eigen bureau gestart, *finance for non-financials*. Ik geef training aan mensen die op financieel gebied bijgespijkerd willen worden.

Voordat ik bij Océ ging werken, heb ik me daar bij de universiteit in Maastricht en de vervoersacademie in Venlo ook al mee beziggehouden. Lesgeven en het verzorgen van trainingen schenkt me veel voldoening. Het lijkt me geweldig om er in de toekomst mijn werk van te maken. Tijdens mijn jarenlange ervaring, ook in het buitenland toen

Susan Marcussen koos voor een eigen bedrijf nu de toekomst bij Océ onzeker is.

foto **Laurens Eggen**

ik voor Océ in Duitsland als controller werkte, heb ik vaak managers ontmoet die een kei zijn in hun vakgebied, maar die weinig basiskennis hebben op het gebied van financiële zaken. Die leemte wil ik opvullen. Ik heb er plezier in om met professionals uit het bedrijfsleven aan de slag te gaan en ze meer wegwijs te maken op financieel gebied. Op een begrijpelijke manier.

Je moet denken aan de wijze waarop bijvoorbeeld het Jeugdjournaal dat doet. Ze weten daar complexe vraagstukken op een toegankelijke manier te vertalen. Schitterend vind ik dat. Zaken simpel uitleggen is het moeilijkste dat er is, zeg ik wel eens. Dat mijn toekomst in de cijfers ligt, was al op de basisschool duidelijk. Met taal had ik niks. Dat ‘plakte’ niet. Omdat ik goed was in

de andere vakken, ging ik ondanks een mavo-advies toch naar de havo. De exacte vakken gingen goed, maar voor Frans en Duits scoorde ik tweeën en drieën. Het bleek dat ik dyslectisch ben. Daardoor heb ik op een andere manier moeten leren. De stof nalezen in een boek heeft bij mij weinig effect. Ik heb naar structuren en logica gezocht. Toen ik dat eenmaal on-

der de knie had, heb ik na de havo ook het atheneum gedaan. Daarna heb ik van 1994 tot 1998 in Maastricht economie gestudeerd. Dat was een heel mooie tijd. Hoe verder ik tijdens mijn studie kwam, des te gemakkelijker het allemaal ging. Ik ben afgestudeerd en heb daarna anderhalf jaar voor Philips in Eindhoven gewerkt. Dat was het niet. Ik ben naar mijn oude studiebegeleider van de universiteit gegaan, die bereid was om me te helpen. Hij heeft ervoor gezorgd dat ik daar een baan kreeg als docente aan de faculteit economie. Ik merkte dat het college geven me uitstekend beviel. Aan de vervoersacademie, waaraan ik van 2001 tot 2002 was verbonden, heb ik als financieel adviseur ook lesgegeven. Omdat die liefde altijd is gebleven, was het een logische stap om die richting uit te gaan toen bekend werd dat een toekomst bij Océ onzeker is. Ik werk er overigens nog steeds, omdat *finance-for-non-financials* nog in een pril stadium verkeert. Ik ben nog bezig met het uitbouwen van mijn netwerk. En natuurlijk is het, hoewel de economie aantrekt, nog steeds niet de beste periode om als zzp'er te beginnen. Daar komt bij dat bedrijven niet snel bereid zijn om geld te steken in de verdere opleiding van hun personeel. Ik heb het geluk dat mijn man voor onze zoontjes van twee en vijf jaar kan zorgen, terwijl ik werk. Dat neemt me een hoop zorgen uit handen. Maar op de lange termijn ligt mijn toekomst echt bij het zelfstandig ondernemerschap en het geven van trainingen. Ik wil bewijzen dat in staat ben om op eigen benen te staan.”